

ПАНІ АННА ЧАБАЛА РОДОМ З НАШОГО СЕЛА

На зустріч випускників Млинівської середньої школи сорокалітньої давності прибуло небагато однокласників. Зрозуміло, що корективи у наміри багатьох внесло життя. Тому справжньою несподіванкою для однокласників став приїзд зі Словаччини Анни Чабали. Півторарічною дівчинкою приїхала вона у 1947 році з родиною у Боярку. Тут росла, виростала, ходила у школу, а потім у Млинівську десятирічку, яку успішно закінчила 40 літ тому.

Згодом Анна три роки працювала піонервожатою у Новинах, у Вербні Демидівського району. У 1966 році сім'я повернулася у рідний східно-сло-

вацький край. Там дівчина здобула педагогічну освіту. Склалося в Анні і особисте життя. Вийшла заміж, має дорослих сина і дочку, двох онуків.

Після від'їзду із України пані Анна у 1971 і 1978 роках відвідувала місця дитинства. І ось її запросили на сорокалітній ювілей шкільного випуску. Після необхідних, але нетривалих формальностей в українському консульстві взяла курс на Україну.

Були слізозі, хвильючі спогади. Згодом однокласник Микола Муляр показав ровесниці усі визначні місця і варти уваги закутки селища, запропонував переглянути експозиції краєзнавчого музею.

Особливо зацікавила гостю

експозиція «Доля чехів із Волині» і, звичайно, багата на історичні факти розповідь екскурсовода. А переглядаючи макети храмів України на відомій пересувній виставці, пані Анна затрималася біля макету Почаївської лаври. Річ у тім, що в шістдесяті роки минулого століття вона привозила сюди на екскурсію новинську дітвору. Святиню оглянули лише із зовнішнього боку, а в середині храму так і не побували через відомі атеїстичні виверти то-дішньої влади.

Втім, Анна Чабала цей життєвий епізод пригадує з посмішкою. Із радістю коментувала словачка, що Млинів не-впізнанно змінівся за останні десятиліття. А ще вона призналася, що вдячна однокласникам, котрі хоча б на кілька днів повернули її у літа молоді.

Віталій ТАРАСЮК.